Un paradis pentru Mathilda

On Ianuarie 20, 2012

Pune-ți în valoare resursele pentru a evolua, fără să îți pierzi puterea de a fi stăpânul propriilor tale emoții și trăiri.

În filmul " *Leon: The Professional (1994)* ", micuța Mathilda, în vârstă de numai 12 ani, se împrietenește cu Leon, asasinul. La insistențele ei, el o învață arta de a ucide și de a fi "profesionist". Astfel ea intră în acea lume nouă a armelor și a asasinatelor. O apucă pe drumul fără întoarcere spre "sublimul paradis" al lumii interlope - căzând în "plăcerea" veșnică de a ucide și de a face bani grei din asta.

Pentru prima oară începe să se întrevadă adâncul prăpastiei în care era împinsă. Viața pe care o ducea semăna tot mai mult cu a unui proscris. Nu ieșea din casă decât înarmată. Această ființă neliniștită, blajină și prietenoasă, în loc să vegheze fără încetare asupra ei, luase chipul unui asasin îmbrățișând această meserie cu nepăsarea celui care nu cunoaște pericolul sau îl disprețuiește.

La un moment dat Mathilda pornește singură să-și facă dreptate, să-l ucidă pe acel polițist corupt care îi ucisese familia. Dar se lovește de realitate. Cade în capcana întinsă cu abilitate de victima ei, fiind la un pas de moarte. Scapă ca prin minune datorită intervenției de ultim moment al lui Leon.

Leadership: Te supui unei restrictii de caracter care începe cu creșterea nevoii de afirmare, urmată de o repoziționare a sensului vieții?

Duci o viață de prizonier? Mathilda o apucase pe un drum greșit, pe care voia să meargă împreună cu cineva care îi putea asigura un viitor mai bun. Însă ea nu cunoștea cu adevărat lumea crimei în care se învârtea și în care încerca să se integreze. Voia să practice o meserie datorită căreia nu putea învăța să trăiască, ci să moară. Nu știa ce viață de prizonier este o asemenea existență.

Ea nu era stăpâna propriei sale vieți, ci se supunea unei realități conduse de oameni meschini, învinsă la rândul ei de propriile ei gânduri de răzbunare. Fără îndoială cunoștea o felie destul de subțire a umanității și a celor mai înalte idealuri ale ei. Asta din cauză că nimeni nu îi oferise înțelegere, protecție, iubire și bunătate într-un mod necondiționat - nu cunoscuse compasiunea, înțelegerea, iertarea. Toate acestea i-ar fi ridicat moralul. I-ar fi îmbunătățit imaginea despre sine. I-ar fi revigorat mintea, viața. I-ar fi înălțat așteptările.

Mathilda a adăugat semnificație existenței sale abia atunci când s-a izbit de realitate, atunci când a fost la un pas de moarte, abia atunci când Leon a fost ucis. Sensul vieții ei s-a schimbat brusc, fiind ușor de descifrat: dobândirea unei noi stări de conștiință și o intensificare a dorinței de mai bine și mai frumos.

Leadership: Îți simplifici conștiința sau ți-o îngreunezi în momentul aplicării a ceea ce știi despre tine?

Leadershipul de calitate începe să prindă contur odată cu îmbunătățirea imaginii despre tine și despre lumea din jur. Iar îmbunătățirea imaginii personale nu se poate realiza când refuzi să aderi la acele convingeri și preferințe sănătoase pe care credința adevărată și simțămintele tale cele mai profunde ți le dictează neîncetat.

Alături de "ieftinătatea" realității omului, induse de evoluția precară a conștiinței sale, e necesar să avem în vedere și o altă notă specifică proprietăților din sistemul leadershipului - variabilitatea - cu respectarea condițiilor prevăzute de apariția unor noi forme de organizare a vieții, dar și noi forme de putere. Cum ar fi puterea de a-ți lumina propria viață, dând naștere la propria-i fericire și satisfacție.

Variabilitatea este acea capacitate a omului de a se diferenția de tot ceea ce-l înrobește, printr-un ansamblu de procese de prelucrare a realității.

Leadershipul este conceput să servească și să placă pentru orice perioadă a vieții, căreia un rol important îi revine sensul pe care îl dă omul eforturilor sale de a-și produce mai multă bucurie, fără a metamorfoza realul. Dacă într-o bună zi nu va mai plăcea această existență bazată pe sensul atribuit propriului "conținut", omul are libertatea să-și conceapă altă formă de putere, cum ar fi puterea de a accepta ceea ce nu se poate schimba. Îmbunătățind eventual și dimensiunea propriului sine, prin studiul puterilor sale, în contextul activităților ce urmează a fi efectuate.

Sensul pe care îl dai vieții este o reîntoarcere la condiția ta inițială, privind-o cu gândul la o accesare și o coordonare ulterioară a laturii tale sensibile.

Așa cum chimistul simplifică nenumăratele combinații ale naturii scoțând în evidență elementele care o compun - tot așa și tu trebuie să-ți simplifici conștiința și nu să ți-o îngreunezi, scoțând în evidență elementele tale bune care îți compun caracterul.

Pentru ca conștiința ta să se trezească pe deplin, trebuie să-ți obligi psihicul într-un fel sau altul să stea în contact cu stimulii noi o mai lungă perioadă de timp – acești stimuli noi fiind activați prin contactul cu o realitate benefică, care să nu te marcheze în mod negativ – acea realitate a inimii tale, a părților tale bune pe care deseori nu le iei în considerare.

Lasă latura bună din tine să asculte și să judece argumentele relevante și corecte care îți susțin hotărârea de a nu te îndepărta de la valoarea ta morală, și împiedic-o să ia în seamă calificativele negative pe care sentimentele de vină ți le atribuie. Fii întotdeauna mândru de a fi tu însuți, fii conștient de ceea ce știi, de ceea ce ești, de ceea ce simți, de ceea ce gândești, chiar și atunci când ești înconjurat de un mediu străin și negativ.

Cineva spunea că dintre aptitudinile cu care ne-a înzestrat natura, prima este forța rațiunii, care ne înalță deasupra propriilor noastre patimi și slăbiciuni și care ne face să ne cârmuim chiar și calitățile, talentele și virtuțile.

A încerca din răsputeri să te ridici deasupra propriilor "intoxicări" cu gânduri și emoții negative, a încerca să fii mai bun, mai blând, mai corect, mai curajos – ca într-un final să constați adevărul despre propriile tale sentimente – îți va determina atitudinea, comportamentul, și îți va amplifica potențialul pozitiv al conștiinței tale.

Conținutul pe care dorești să-l adaugi vieții este dat de motivația cu care intri în acord cu imaginea pe care o ai despre tine proiectată în exterior.

Un paradis pentru Mathilda scoate în evidență vulnerabilitatea propriei tale ființei, a propriei tale lumi de gânduri, dorințe, sentimente și realități false în care alegi să trăiești.

Ca și lider ești ceea ce ai vrut să fii, adică propria ta “creație”. Această creație depinde de educație, cultură, mediul de dezvoltare a conștiinței, de capacitatea de a te încadra și adapta

la realitatea obiectivă de zi cu zi, de voința proprie de a opta și de a te orienta spre un pozitivism constructiv. A-ți crea un fals paradis este ceva periculos – atât pentru tine, cât și pentru societate - care în cele din urmă te va împinge la marginile ei.

Tu știi încotro te îndrepți? Te dai bătut și admiți să te încadrezi în limitele unui mediu defavorizant? Atitudinea te face să nu te descurci cum trebuie când viața îți ridică opreliști? Cât de mare este forța rațiunii tale? Poți să te înalți deasupra propriilor patimi și slăbiciuni? Ai curajul să stai față în față cu adevărul despre tine? Ce oglindește acest adevăr?

Source: https://neculaifantanaru.com/un-paradis-pentru-mathilda.html